

Posudek vedoucího diplomové práce – Věcný přezkum rozhodčích nálezů v mezinárodním rozhodčím řízení

Tématem předložené diplomové práce je Věcný přezkum rozhodčích nálezů v mezinárodním rozhodčím řízení.

Kolegyně Štěpánka Havlíková se ve své práci, která má rozsah 75 stran a jejíž rukopis byl uzavřen dne 4.6.2018, zabývá otázkami, které souvisí s mezinárodním rozhodčím řízením a zejména pak věcným přezkumem rozhodčích nálezů.

Rozebíraná problematika, tedy obecně mezinárodní rozhodčí řízení a následný přezkum vydaných rozhodčích nálezů, představuje aktuální oblast práva, která je hojně diskutována a aplikována, a to jednak na úrovni národní a i mezinárodní.

Autorka si tedy vybrala téma aktuální, které ač bylo v odborné literatuře již dostatečně zpracováno, tak na něj vnáší dle mého názoru zajímavý pohled, totiž zaměření se na různé možnosti přezkumu vydaného rozhodčího nálezu, a to i v kontextu různých rozhodčích pravidel a jurisdikcí.

Autorka práci rozdělila do logických celků.

V první části se zabývá otázkou zrušení rozhodčího nálezu. Nejprve se této otázce věnuje dle Vzorového zákona UNCITRAL a to z hlediska umožnění věcného přezkumu (str. 7). Dále potom dle Evropské úmluvy o mezinárodní obchodní arbitráži (str. 12) a následně pak dle Newyorské Úmluvy v rámci odepření uznání a výkonu rozhodčího nálezu (str. 15).

Ve druhé části diplomové práce se autorka zabývá samotnými konkrétními otázkami souvisejícími s přezkumem rozhodčích nálezů v kontextu českého právního řádu. Autorka správně rozlišuje zrušení rozhodčího nálezu soudem (str. 20) a přezkum nálezu jinými rozhodci (str. 22) a následně obě tato řízení porovnává (str. 29).

Následně se autorka zabývá přezkumem rozhodčího nálezu ve vybraných jurisdikcích, kdy je velmi zajímavé například pojednání o australské právní úpravě (str. 40). Dále pak autorka představuje způsob řešení přezkumu rozhodčího nálezu v nejdůležitějších rozhodčích pravidlech, jako je ICC Arb Rules, LCIA Arb Rulec či CIETAC Arb Rules.

Při zpracování práce prokázala autorka dostatek teoretických znalostí, a to jak v oblasti mezinárodního práva soukromého a procesního, tak i obecných otázek rozhodčího řízení.

Autorce se dle mého názoru podařilo v základní rovině postihnout uzlové body rozebírané problematiky.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, nemám výhrad. Taktéž výběr literatury považuji za dostatečný.

Co bych autorce vytkl, je její odkaz na Usnesení Ústavního soudu v pozn. pod čarou č. 69, která se týká tzv. smluvní teorie rozhodčího řízení. Autorka tato rozhodnutí cituje, aniž by vyslovila svůj názor. Autorka by tedy měla vyslovit názor v rámci obhajoby diplomové práce.

Autorka odkazuje v pozn. pod čarou 73 na rozhodnutí Nejvyššího soudu, dle kterých musí proběhnout řízení o uznání zahraničního rozhodčího nálezů před zahájením exekučního řízení na základě tohoto nálezů. Jaký je dle názoru autorky praktický dopad těchto rozhodnutí Nejvyššího soudu?

Práci doporučuji k obhajobě, a pokud bude úspěšně obhájena, tak navrhuji kvalifikační stupeň výborně.

V Praze dne 15.7.2018

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva
JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.